

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO

Gdańsk, dnia 10 stycznia 2017 r.

Poz. 115

UCHWAŁA NR 227/G286/P/16 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W GDAŃSKU

z dnia 17 listopada 2016 r.

Działając na podstawie art. 11 ust. 1 pkt 5 oraz art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. poz. 561), art. 30 i art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. poz. 446 z późn. zm.), art. 5, art. 6 ust. 13 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. poz. 716 z późn. zm.) oraz § 115 w zw. z § 143 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016 r. poz. 283)

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku po rozpoznaniu uchwały Nr 148/XXIII/2016 Rady Gminy Trzebielino z dnia 26 października 2016 r. w sprawie ustalenia wysokości stawek podatku od nieruchomości w 2017 roku

orzeka nieważność § 2 zdanie drugie badanej uchwały.

UZASADNIENIE

W dniu 28 października 2016 r. do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku wpłynęła uchwała Nr 148/XXIII/2016 Rady Gminy Trzebielino z dnia 26 października 2016 r. w sprawie ustalenia wysokości stawek podatku od nieruchomości w 2017 roku. Uchwała ta była przedmiotem badania Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku w dniu 17 listopada 2016 r. Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku stwierdziło, że Rada Gminy Trzebielino podjęła ww. uchwałę, powołując się w podstawie prawnej na przepis art. 5, art. 6 ust. 13, art. 15 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych w związku z art. 18 ust. 2 pkt 8, art. 40 ust. 1, art. 41 oraz art. 42 ustawy o samorządzie gminnym oraz na obwieszczenie Ministra Finansów z dnia 28 lipca 2016 r. w sprawie wysokości górnych stawek kwotowych w podatkach i opłatach lokalnych. W wyniku analizy treści przedmiotowej uchwały Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku stwierdziło, że Rada Gminy Trzebielino w § 1 uchwały ustaliła stawki podatku od nieruchomości w 2017 roku oraz zwolnienia od podatku od nieruchomości, a w § 2 zdanie drugie uchwały ustaliła, że: „Uchwała nie narusza uprawnień Wójta do stosowania indywidualnych ulg i zwolnień podatkowych stosowanych na zasadach ogólnie obowiązujących przepisów podatkowych.”. Analiza treści ww. zapisu uchwały wykazała, że jest on obarczony wadą o charakterze istotnego naruszenia prawa, bowiem zawiera postanowienia niezgodne m.in. z ustawą o podatkach i opłatach lokalnych oraz § 115 w zw. z § 143 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”.

Przede wszystkim podkreślenia wymaga, że żaden - z podanych w podstawie prawnej badanej uchwały - przepisów prawnych, nie zawiera upoważnienia do stanowienia zapisów o wskazanej wyżej treści. Przykładowo, z przytoczonego art. 5 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych wynika umocowanie do określenia wysokości stawek ww. podatku i ich różnicowania. Natomiast art. 6 ust. 13 wspomnianej ustawy stanowi, że rada gminy określa, w drodze uchwały, wzory formularzy, o których mowa w ust. 6 i w ust. 9 pkt 1; w formularzach zawarte będą dane dotyczące podmiotu i przedmiotu opodatkowania niezbędne do

wymiaru i poboru podatku od nieruchomości. Z kolei, z art. 7 ust. 3 ww. ustawy wynika, że rada gminy może wprowadzić inne zwolnienia przedmiotowe niż określone w ust. 1 oraz w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 2 października 2003 r. o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych i niektórych ustaw (Dz. U. z 2003 r. nr 188 poz. 1840). W kontekście powyższego zauważyć należy, że z ustawy o podatkach i opłatach lokalnych nie wynika upoważnienie do stanowienia zapisów o treści wyżej przywołanej. Brak zatem materialnoprawnej podstawy do wprowadzania tego typu uregulowań do badanej uchwały. W konsekwencji oznacza to, że Rada Gminy nie ma możliwości ujęcia kwestionowanego zapisu w ww. uchwale. Kolegium tut. Izby wskazuje również, że zgodnie z art. 94 zd. 1 Konstytucji RP organy samorządu terytorialnego oraz terenowe organy administracji rządowej, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie, ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów. Ponadto, stosownie do przepisu § 115 w zw. z § 143 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”, w aktach prawa miejscowego zamieszcza się tylko przepisy regulujące sprawy przekazane do unormowania w przepisie upoważniającym (upoważnieniu ustawowym). Zgodnie zaś z § 119 ust. 1 załącznika do w/w rozporządzenia, który należy odpowiednio stosować do aktów prawa miejscowego w oparciu o § 143: Na podstawie jednego upoważnienia ustawowego wydaje się jedno rozporządzenie, które wyczerpująco reguluje sprawy przekazane do unormowania w tym upoważnieniu. Realizując kompetencję prawodawczą organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego musi zatem ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu ustawowym. Zgodność z prawem aktu wydawanego na podstawie tego upoważnienia polega natomiast na pełnym zrealizowaniu tego upoważnienia, bez możliwości wybiórczego, dowolnego czy też częściowego stosowania przepisu. W orzecznictwie sądów administracyjnych i nauce prawa nie budzi wątpliwości reguła interpretacyjna administracyjnego prawa materialnego, zgodnie z którą „dozwolone jest tylko to, co wynika z przepisów prawa” (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 19 marca 2008 r., sygn. akt II GSK 427/07) (vide art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej). Kolegium tut. Izby wskazuje również, że zgodnie z art. 30 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym wójt wykonuje uchwały rady gminy i zadania gminy określone przepisami prawa. Z art. 30 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy wynika zaś, że do zadań wójta należy m.in. określanie sposobu wykonywania uchwał. Zdaniem Kolegium tut. Izby, z powyżej wskazanych przyczyn, kwestie związane z ustaleniem treści dodatkowych informacji dla mieszkańców nie powinny być kształtowane przez organ stanowiący w uchwale będącej aktem prawa miejscowego.

Biorąc powyższe pod uwagę Kolegium tut. Izby postanowiło jak w sentencji.

Na niniejszą uchwałę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku w terminie 30 dni od daty jej doręczenia, wnoszona za pośrednictwem tutejszej Izby.

Prezes Regionalnej Izby
Obrachunkowej w Gdańsku

Luiza Budner-Iwanicka